

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio [et] excusatio F. Martini Luther aduersus
criminationes D. Joha[n]nis Eccij**

Luther, Martin

[Wittenberg], [1519]

VD16 L 4452

urn:nbn:de:hbz:466:1-32409

positiones de indulgentiis
Sermo de penitentia
Resolutiones disputatorum de indulgentiis
Ein Sermon von dem Ablass
Verlegung & Fugels vnder den p[re]dicant
Ein Sermon vnder Martinus
ale Caluiste p[re]dicatio r[ati]o r[ati]o
Responsio Martinus ad dialogum Caluiste
Responsio Caluiste
Acta Martinus Augusti
Disputatio Eriki & ip[s]i
Disputatio & responsio Martinus
Oratio v[er]o
De ratione disputandi oratio v[er]o
Præfati ep[isto]la ad d[omi]n[u]m
Resolutio sup[er] voc[em] de p[re]dicant
Alia resolutio de ead[em] p[re]dicant
Resolutiones sup[er] p[re]dicant
Oratio lo longi p[re]dicant
Disputatio prima Eriki & Caluiste de v[er]ba
ad v[er]ba p[re]dicant
Disputatio secunda eor[um]dem
Disputatio tertia eor[um]dem
Epistola philippi Melanctoni de ead[em] dispu
Excursus Eriki r[ati]o ep[isto]la philippi
Defensio philippi r[ati]o
Concordantia Guauentij & Caluiste
Epistola Emperij ad Aegidij
Ad excommunicationem Emperij
De venatione lutheriana

Solomonis doctoris Wittenbergensis
Jane coratantibus Nulth Wittenbergae &
Merind. lupter & alia quaedam
Con. malignum Jo. Eckii Auditorium
Ad Jo. Eckium Epistolam Martini per expungatorem ecclesiam
Appellatio Martini Lutheri
Appellatio Praesulen

Libri primus opusculorum Martini Lutheri

Th. 6116

ERZBISCHÖFL.
AKADEMISCHE
BIBLIOTHEK
LEOSTR. 21
PADERBORN

Vgl. Harrassowitz'sches Katalog 328.

Disputatio & excusatio **M.** Mar-
tini Luther aduersus crimi-
nationes **D.** Johānis
Eccij.

k

m

1115. In omnibus et singulis
vobis salutem et apostolicam
benedictionem. Si enim
in

Frater Martinus Luther optimo lectori Salutem.

¶ Eccius meus irascitur, mi lector, cōsecrauitq; sedi Aplice, aliam disputationis schedā, plenā irę suę & criminationis mei, adiecitq; pri oribus propositionibus vnā, fortiter irascentem, hoc est, nisi timerem disputationi futurę impedimentum fieri, pulchrā occasionē, maledictis suis semel respondēdi, Sed oia rēpus habēt, Hoc nūc satis fuerit, q; adductis aliquot sanctorū patrū dictis me hostem Ecclesię criminatur, sic intellige lector, per Ecclesiā Eccius, opiniones suas & heresim suorū, qui suadauerūt in indulgentiis, significat, Nam consecrator est Sedis Apostolicę, & more opinatorū heroum suorū loquitur, quī scripturę & patrū verbis, vtuntur, velut Anaxagorę elemētis, vt q̄ primū ea consecrarint sedi Aplice, mox transsubstāciata in eorum arbitriū vocabula (mirum dictu) quodlibet ex qlibet sūt, etiā id significare idonea, quę vlt per febrē ipi somniāt, vel per muliebris inuidię impotentia delirant, deniq; tam infeliciter suę eis cedunt disciplinę, vt hoc ipm quod bonū dīdicerūt, nūq̄ bene intelligant, & iuxta Ap̄m, non intelligūt, neq; quid loquūtur, neq; de quibus affirmāt, hoc est, nec predicatū cum subiecto, nec subiectū cū predicato in p̄positione Cathogorica componere docti. Speramus futurum, vt simili dexteritate, & alia testimonia nobis producturus sit in futura disputatione, ne desit, quod etiam pueri rideant. Speraueram, Eccius didicisset ex epistola Erasmi literarū principis, tū ex D. Carlstadij inuicta Apologia, hebetudinem capitis sui, verum patientia Ecciana vincit omnia, satis est, si ceteris omnibus displiceat, sibi saltem & heroibus suis placeat.

Q, autē me hereticū & Boemū confelerauit, dicens me ignire veteres cineres &c. pro modestia sua facit, aut p̄ officio consecrationis, qua quicquid consecrat, eo consecratum est, nullo alio vsu chrisimate, q̄ veneno linguę suę.

Tu vero (ne hoc malū nominis agnoscam) interim scias mi lector, me de Monarchia Ro: Pont. non spernere, venerationem vniuersalem consensum tot fidelium, per Italiam, Germaniā, Galliā,

Añ

Hispaniam, Angliã, aliasq; regiones. Vnũ tm̃ a dño p̃cor,
ne vnq̃ sinat me dicere aut sentire, quod Eccio, qui nunc est,
placeat, Neforte pro libero arbitrio Christũ filium dei ostẽui
habeam, & pro Ro: Ecclesia, Christũ in India & oriente viuere
& regnare negẽ, seu vt & ego quid enigmatizem festiuo huic
enigmatisti. Ne cum Eccio cloacam Constantinopolitanam
dentorecludam, & de antiquis Aphricę homicidijs, noua celebrem
Ecclesię martyria. Nam vt venenati sui enigmatis scandalo non ledaris,
Scias, mi lector, inter articulos Ioannis Hull cenferi etiã a nõnullis, hũc, qđ Ro: Pontificis papalem excellentiã
a Cæsare esse dixerit, qđ & Platina manifeste scribit. Ego vero nõ
Cæsareis, sed pontificijs decretis eandẽ monarchiã p̃bati posui,
Ita sane ipsamet Ecclesia Lateranenũ. i. vrbe, de frontis
suę peripheria cantat, dogmate Papali simul & Imperiali se
esse matrem Ecclesiarũ &c. noti sunt versiculi, Quid igi: Necesse
est, vt ipa quoq; Ecclesia Eccio sit hullita, & igniat cineres,
Deinde quia mandato Papę, consensu Cardinaliũ toti? Romę
& vniuersalis Ecclesię, illa sic cantat, nihil mirũ, si Eccius fastidiat
antiquos cineres, & pro officio consecrationis suę, consecrare
anhelat nouũ holocaustum sedi Aplice, semel Papam, Cardinales,
ipsamq; Ecclesiã Lateranenũ. in cineres nouos redacturũ.
Deo gratia, qđ vnus saltem Eccius reliquus est, qui Catholice
sapiat, singularissimus ille singularitatis persecutor, ceteris omnibus
per virus Boemię perditis, Sed quid mirũ, qđ sophistę
eiusmodi historias ignorent, qñ suas p̃positiones categoricas
non intelligũt. Ego quidem hanc materiã nunq̃ tractaui
nec cogitavi disputare, Verũ Eccius iam diu grauissima in me
exulceratus inuidia, has odiosas esse p̃positiones sciens, cum in
ceteris desperaret victoriã, hic saltem mihi conciliare sperauit
indignationẽ, doctus catulum (vt dicitur) ferire corã leone &
ex disputatione veritatis facere Tragediam inuidię. Sed
criminentur quantũ velint, consecrent sedi Aplice suas adulationes,
consecrent scamno & scabello, consecrent etiam Ciste Apostolicę
(quãdoquidẽ hec ad rem indulgentiarũ & Monarchiam maxime oĩm pertinet)
Transiliant altare sui Baal, clament voce maiore, deusem̃ est, forsitan loquetur,
aut in itinere, aut in diuersorio ẽ, aut certe dormit, vt excitetur. Sufficit
mihi quod Sedes Apostolica neq; vult, neq; p̃t quicq̃ cõtra
Christũ, Nec in hac re timebo, seu Papam, seu nomen Papę,
multo minus pappos & puppas istas. Vnum ego specto, ne

nomini mei Christiani spoliū, cedat in doctrinę Christi pur-
rillimę dispendiū. Nā hic nolo, vllus meam expectet patiens-
tiam. Nolo Eccius querat, nec sub nigra, nec sub alba cuculla
modestia. Maledicta sit impię illiꝝ clemētię gloria, qua Achab
dimittit Benadab hostem Israel, Hicem vellem nō modo esse
porentissimus mordendo (quod Eccio dolet) sed inuictus
quoq; deuorando, quo & Siluestros & Ciuestros, & Caietas
nos & Eccios, reliquosq; fratres Christianę gratię impugna-
tores, vno (vt Isaię verbo vtar) ore deuorare possem. Tereāt
alium per adulationes & consecrationes suas, Martinus sacer-
dotes & consecratos Sedis Aplice contemnit. Cætera in
disputatione & post disputationem, Sed & D. Andreas Carl-
stadius, victor Ecciani erroris iam dudū, veniet non fugitiuus
miles, sed mortuū hunc, & a se prostratū leonem cum fiducia
excipiet, tamen interim gaudere permittimus, miserā consci-
tiā, simulata spe triumphī, & vana minarū iactancia. Igitur
addo & ego meis ppositionibus terciādecimam aduersariam
Eccianę iracundię, Dei fuerit ex ea disputatione, bonū pmo-
uere, quā tot malis inuidię & detractionis Eccius contaminat.

Bene vale mi Lector,

Cōtra Nouos & Veteres Errores defen-
det Martinus Luther has positiones
sequentes, In Studio Lipsensi.

- I** Quotidie peccat oīs hō, sed & quotidie pœnitet, docēte
Chřo, pœnitentiā agite, Excepto vno nouo qđā iusto, qui
pœnitentia nō indiget, cū etiā palmites fructiferos qđtidie
purget agricola cœlestis.
- II** In bono peccare hominē, & p̄t̄m veniale, nō natura sua:
sed Dei misericordia solū essetale, aut in puero post bap-
tismū peccatū remanens, negare, hoc est, Paulū & Christū
semel conculcare,

A iij

III Qui opus bonū aut p̄niam, a peccatorū detestatiōe, ante dilectionē iusticię incipi, nec in eo peccari, asserit, hūc inter Pelagianos hereticos numeramus, Sed & cōtra factū suū Aristotetem desipere probamus.

III Deus mutat p̄nā ęternā in t̄palem, scz Crucis portandę, cuius Canones aut sacerdotes, nec statuendę nec auferendę, habent vllā p̄tatem, q̄q̄ id ab adulatorib⁹ noxijs seducti p̄sumere possint.

V Quilibet sacerdos debet absolue p̄nitentē a p̄na & culpa, aut peccat, eque peccat, superior prelat⁹, si occulta sine causa referuat rationabilissima, q̄t̄libet vsus Ecclię, a adulatorū resistit.

VI Forte satisfaciūt anīę in purgatorio p̄ peccatis, Sed q̄ deus a morituro plus q̄ volūtariā mortē requirat, vanissima temeritate asseritur, quia nullis modis p̄t p̄bari.

VII Neq̄ quid fides, neq̄ quid contritio, neq̄ quid liberū arbitriū sit, ostendit se nosse, Qui lib: arb. actū siue bonorū, siue malorū d̄m esse balbutit, aut nō sola fide p̄bi quē iustificari, aut fidem nō tolli q̄libet crimine somniat.

VIII Veritati & rationi cōtrariū ē quidē, inuite orientes desicere in charitate, ideoq̄ pat̄i horrore purgatorij, mō veritas & ratio sit idē, q̄ p̄ opinio Theologitarū.

IX Animas in purgatorio esse certas de salute sua, nec gratiā eis augeri, scim⁹ a theologis asseri, sed miramur doctissimos viros, q̄ hui⁹ fidei suę rationē, nec stulto verisimilē reddere possunt.

X Meritū Ch̄i esse thesaurū Ecclię, & sanctorū meritis iuuari certū ē. Esse aut̄ thesaurū indulgētiarū: nō nisi foedus adulator extrauagātes a veritate & fictę quędam Ecclię praxēs, aut vsus simulant.

XI Dicere indulgētiās esse bonū Ch̄iano, ē insanire, sunt em̄ verissime opis boni vitiū, & im̄ p̄bare indulgētiās, debet Ch̄ianus ob abusuū, quia d̄s dicit, p̄pter me deleo iniquitates tuas, nō p̄pter pecunias.

XII Papā posse remittere, omnē poenā p peccatis debitā huius
ius & futurę vitę, & q̄ indulgentię profint, nō criminosis,
fomniāt secure indoctissimi sophistę, & pestiferi adulatoris
res, nō in vel nutu possunt ostendere.

XIII Romanā Ecclesiā esse omnibus alijs superiorē, pbatur ex
frigidiss. Ro. Pont. decretis, intra. cccc. annos natis, contra
quę sunt, historię approbatę. Mc. annoꝝ, textus scripturę
diuine, & decretū Niceni Concilij oim sacratissimi.

ANNO M. D. XIX.

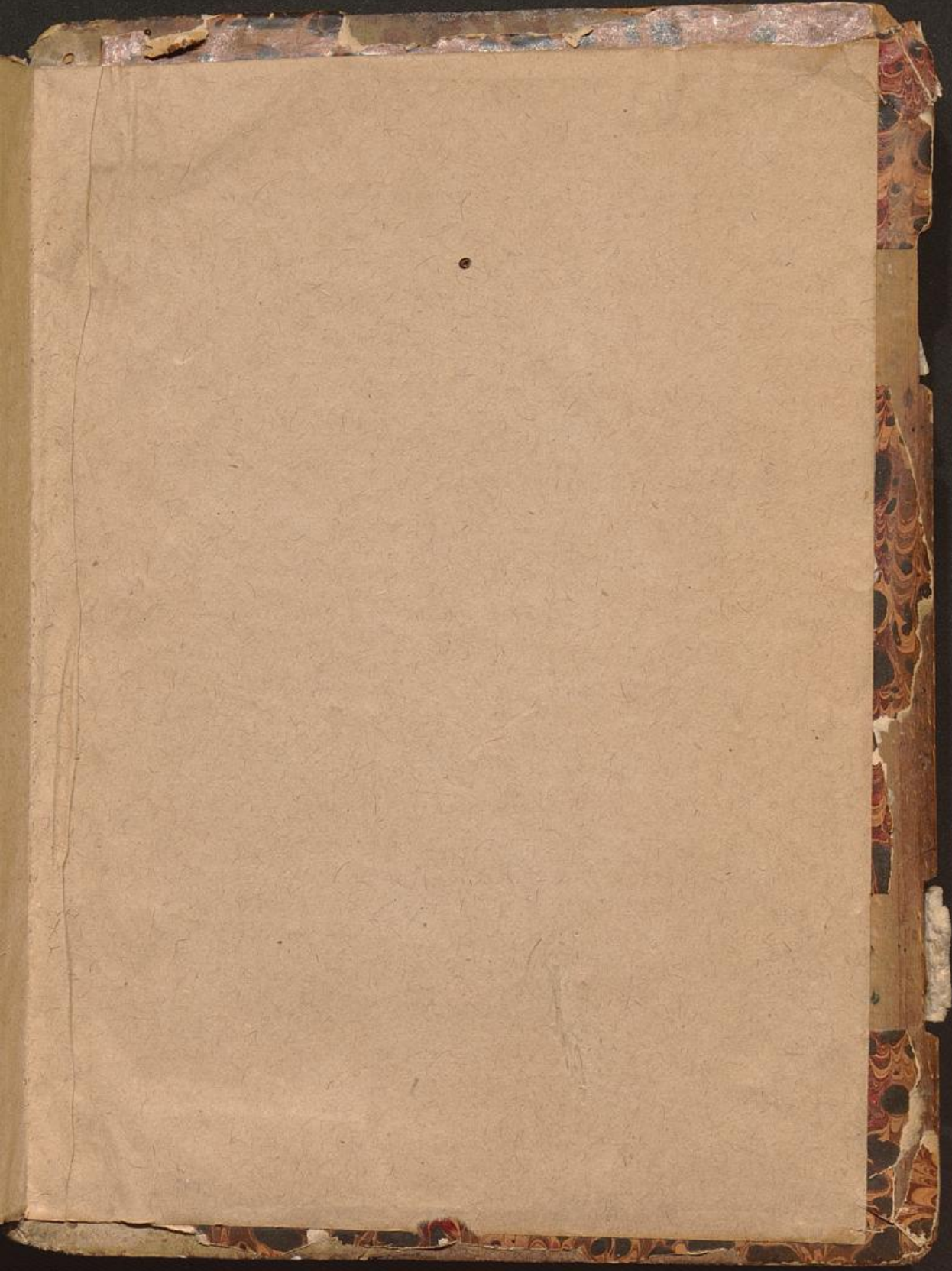
Item Eiusdem diebus omnes p[er]sonas
quasdam & quosdam p[ro]p[ri]os
quosdam in d[omi]n[i]o p[ro]p[ri]os & p[ro]p[ri]os
et non in vel non p[ro]p[ri]os

Item Roman[us] Ecclesie est om[n]ibus
p[ro]p[ri]os & p[ro]p[ri]os in d[omi]n[i]o p[ro]p[ri]os
quosdam in d[omi]n[i]o p[ro]p[ri]os & p[ro]p[ri]os
quosdam in d[omi]n[i]o p[ro]p[ri]os & p[ro]p[ri]os

ANNO M. D. XIX.

bu
nus,
len
om
ad
fra
cele
die
org
ve
r &
iter
lers
tā
iter
lire
nro
cū
cas
ter
di
sta
die
la
de
tis
ert
te

or
rs

Th
6116